

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICESCĂ - CULTURALĂ

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE A ARADULUI

Pace mondială?

Ce frumos mai sună aceste două cuvinte.
Dar încă realizarea lor?

Ce rai pământesc ar însemna pentru biata oropsită omenime postbelică?

Între problemele de importanță proeminentă și de o formidabilă repercusiune asupra viitorului omenimei, carea preocupă mintea și străduința corifeilor tuturor popoarelor, este incontestabil cea a păcii mondiale.

Încă prin luna lui Ianuarie a. c. s'a fost sesizat la Geneva în Șvizzera areopagul european, compus din cei mai selecți reprezentanți ai continentului, cu tendința de a stabili și cimentă un raport mai fericit între popoarele lumii, după carele cu atâta dor și nesaț ahtiază îndeosebi acelea cari au trecut prin ravagiile și grozăviile apocaliptice de lugubră amintire ale războiului mondial.

Promotorul acestei întruniri a fost desigur convingerea, că națiunile, bazate numai pe arme și uneltele ucigătoare, nu-și pot asigura un viitor mai bun și mai scutit de mizeriile înspăimântătoare de tot soiul, pe cari trebuie să le îndure acum, după terminarea măcelului ce s'a finalizat, precum și concluzia logică și firească de a se putea ajunge numai pe temelul unei desarmări generale și imediate la realizarea acestui ideal mondial, adecă a păcii universale. Numai prin realizarea ei s'ar ajunge simultan și la lățirea împărăției lui Dumnezeu pe acest pământ.

O deosebită cinste i-s'a făcut cu acea ocazie scumpei noastre patrii României-Mari, prin alegerea ilustrului ei fiu a D-lui Nicolae Titulescu de președinte al Societății Națiunilor. Este indiscutabil faptul, că D-Sa, în distinsa calitate de președinte, a contribuit cu tot aportul și efortul talentului și a capacității rare, re-

cunoscute chiar de adversarii săi cel mai implacabili, la învederarea cât mai lămurită a diferitelor chestiuni și probleme de caracter economic, financiar, social etc.

Că totuși nu s'a putut ajunge imediat la rezultat practic și efectiv ce privește problema desarmării generale, — desigur cea mai dificilă și mai delicată dintre toate puse pe tapet, că apoi acea problemă a ajuns la punctul mort, vina trebuie căutată și aflată în lipsa sincerității, condiție „sine qua non”, lipsită la baza deliberărilor.

Deși s'a accentuat necesitatea desarmării și punerea ei în practică neîntârziată, totuși nu s'a designat cine să fie începătorul acelei acțiuni obligatoare pentru toate popoarele cari sânt îngobate în sânul Ligii.

În chipul acesta inițiativa și demersurile luate în vederea înfăptuirii păcii și-au păstrat mai mult caracterul platonice, iar întreaga acțiune — deși laudabilă — poate fi cel mult comparată cu invenția doctorului Paracelsus, inventatorul elixirului vieții, carele s'a compromis însă prin decesul său prematur. (Dr. Grigorie Comșa: Cheia sectelor religioase din România.)

Oare ce încredere ne poate inspira o acțiune de felul celei arătate, care dovedește mai mult neîncrederea și ipocrizia în locul sincerității, și falsitatea în locul adevărului și al dreptății. Cel mult dacă ne reamintește vechiul adevăr al dictonului străbun: „De vrei pace, fi gata de războiu.”

Aceasta o verifică pe deplin înarmarea pe'ntrecute a puterilor mari din Europa, iar atunci la ce bine ori folos servește omenimei mult trâmbițata cultură a veacului XX-lea?

Dacă inițiatorii păcii ar fi însă mai adânc pătrunși de vecinica și nealterabila valoare etică a învățăturilor divine, depuse în „Cartea vieții”, întrucât dânșii ar fi mai adânc con-

vinși despre sublimul adevăr al preceptelor mântuitoare; dacă acelea ar avea o mai adâncă repercusiune asupra conștiinței tuturor supra-pușilor popoarelor, în acel caz desigur, că harul Atotputernicului s'ar revărsa mai cu de-a-dinsul și mai îmbelșugat asupra lor și asupra acțiunii interprinse de dânșii. Dealtfel tot pentru aceasta se roagă la toate slujbele ei și S. Biserică ortodoxă prin ectenia: „Pentru pacea a toată lumea .....Dumnezeului să ne rugăm“.

Numai atunci își vor merita acei ostentori întru realizarea păcii numele de adevărați pacificători și vor dobândi sincera recunoștință și dragoste a tuturor neamurilor pentru lățirea împărăției cerești pe pământ și a păcii între oameni.

Numai atunci se va putea nimici hydra feroasă și amenințătoare cu răzbuțare și revanșă.

Până atunci însă ideea păcii mondiale nu încetează a rămânea în mintea și'n conștiința îngrijorată a multora o înșelătoare „fata morgana“, sau o simplă chimeră mitologică.

Lucian Lungu
preot ort. rom.

Dumineca bolnavilor în Buteni.

Omul poate nicicând nu se simțește mai părăsit de Dumnezeu și de semenii săi, decât atunci, când se află pe patul suferințelor. Un cuvânt de mângâiere, un mic ajutor material sau moral devine pentru bolnav balsam de vindecare.

Nu voiu putea uită niciodată duiosia cu care m'au întâmpinat bolnavii unui sanator, nici sentimentul de recunoștință al lor, după reconvașcență. Intemeiat pe o profundă cunoaștere a naturii omenești, creștinismul fixează cercetarea bolnavilor, între faptele îndurării trupești. Intr'adevăr, ce poate fi mai sublim, decât urmarea pildei Mântuitorului Hristos în fața durerilor și a suferințelor sociale ! Dacă Fiul lui Dumnezeu s'a înduișat și a venit în ajutorul neputințelor omenești, cu cât mai vărtos noi, oamenii păcătoși avem datoria, de a ne mângâia, unii pe alții și a veni într'ajutorul celor neputințoși și bolnavi.

Prea Sfințitul Grigorie, atunci când a binevoit să dispună cu sentiment adevărat arhieresc și de principe bisericesc, instituirea du-

minecii bolnavilor, a reinviat acțiunea socială a Bisericii lui Hristos, cristalizată în datoria cercetării bolnavilor. Cu acest prilej s'a dovedit din nou, că creștinismul nu este o filozofie stearpă de cabinet, nici o doctrină utopică, ci o forță vie, un duh de viață făcător, pornit de sus, dela Dumnezeu, în vederea prefacerii sufletului omeneșc și a durerilor sociale pă-mânțești.

În Buteni, slujitorii sfântului altar, cu ajutorul Doamnelor și Domnilor din elita societății românești, au căutat să pună în practică frumoasele idei misionare ale Prea Sfințitului Stăpân. În 9 Martie a. c. după masă preoții localnici au ținut o consfătuire cu elita societății românești, având concursul binevoitor al medicului de circumscripție Dr. Felter.

Având lista bolnavilor din comună, s'au împărțit bolnavii în număr de 19 în trei sectoare, pentru cercetare. În 10 Martie s'a slujit sf. Liturghie în sobor. S'au făcut apoi rugăciuni pentru cei bolnavi. S'a predicat despre datoria cercetării bolnavilor. Intregul serviciu a făcut bună impresie asupra celor asistenți, între cari au fost Doamnele și Domnii intelectuali din Buteni.

Cheta aranjată pentru ajutorarea bolnavilor a dat frumos rezultat material. După masă, la ora 3, preoții localnici au cercetat pe toți bolnavii din comună, li s'au făcut serviciul gratuite și li s'a inmanuat și ajutor material în numele lui Hristos, după gravitatea boalei. Doamnele din elita societății încă au cercetat pe bolnavi, ducându-le mâncări calde, prăjituri, și bani, precum și mângâiere sufletească creștină.

Meritul principal este al preoților din loc pâr. I. Cosma, f.-adm. protopop și Iuliu Bodea paroh, în colaborare cu actualul șef tractual. Laudă și recunoștință se cuvine apoi Doamnelor Alexandra Cosma, Dna Bodea, Dna Drincu, Protopopesa Lungu, Dna Dr. Grozda, Dna Dr. Dan, Dna Dr. Muntean, Dna Berdan, Dna Giurgiu, Dna Ganea, precum și Dlor Dr. Grozda, Dr. Dan, Dr. Muntean, Dl. avocat Berdan, Dl Director Giurgiu și tuturor credincioșilor dreptmăritori.

Dumineca bolnavilor a dovedit din nou rolul social la care este chemată Biserica. Cu bunăvoință și înțelegere se pot realiza multe lucruri bune. Bunul Dumnezeu să răsplătească tuturor, celorce s'au ostentit a sluji fraților celor mai mici.

Raportor.

Invățământul teologic.

Ideea unificării învățământului teologic la noi a obsadat mințile multora. S'au auzit multe voci în această chestiune, dar nu toate au avut acelaș sunet, varind împreună cu răsunetul lor.

Frații din v. regat preconizează ideea înlocuirii actualelor Academii teologice, existente în Ardeal, prin Seminarile existente în v. regat.

Cu toții așteptăm unificarea învățământului teologic. Dar noi, cei din Ardeal, niciodată nu vom putea împărtăși părerile fraților din v. regat în această chestiune.

Oridecâteori s'a pus pe tapet chestiunea unificării acestui învățământ, totdeauna frații din v. regat au vădit un oarecare dispreț și au sculptat ironii la adresa Academiiilor, fără ca ei să fie măcar un pic justificați în părerile lor.

Noi nu contestăm faptul că Seminarile din v. regat sunt foarte adaptate împrejurărilor și corespund cerințelor locale pe unde dânsese există. Preotului absolvent de Seminar îi este corespunzător cutare sat și poate fi în concordanță cu învățătorul și cu autoritățile locale, ca perceptorul, cu 4—5 clase primare, cu primarul și notarul, idem, nepătrunși încă în simplitatea lor, de spiritul anticlerical al timpului. Dar ar fi bine ca frații din v. regat să studieze mai de aproape posibilitățile înlocuirii Academiiilor din Ardeal prin Seminarile clericale, pentru laicii din Ardeal, mai ales pentru pătura cultă, un preot cu Seminar, față de vechii preoți. I-s'ar diminua considerația chiar din partea celorlalte confesiuni de aici.

Ar fi necesară unificarea învățământului teologic, dar frații din v. regat, acela care sunt pătrunși de spiritul acestei unificări, să nu fie altoiți cu atâta dispreț în vinele lor față de Academiiile de Teologie.

Credem că Acad. acestea au mult mai mare rol de cum îl vede un mlop dela „Graiul Vremii”, care-și iscălea articolul ironic, dar ignorant: „Fă-mă Doamne absolvent de Academie”.

P. Deheleanu.

Scrisoare deschisă adresată unor frați preoți.

Rândurile și gândurile ce urmează, mi-au frământat conștiința de mult: de când am auzit și am văzut prima ridicare împotriva episcopatului. De atunci, de câte ori s'au repetat astfel de leșiri din disciplina canonică și ierarhică, m'am întrebat:

Nu avem noi altceva mai bun de făcut, decât să ne ridicăm împotriva ierarhiei? Nu ne dă ea directive, nu ne reprezintă, nu ne apără cu demnitate? Șantem noi, preoții, la o așa înălțime a chemării, în-

cât să ne putem ridica și în contra hotărârilor Sfântului Sinod? Avem dreptul și e cazul, să facem acest lucru cu atâta ușurință? Cine poartă răspunderea cea mare și cine reprezintă succesiunea apostolică?

Socotim că a comis mare greșală celce spunea că între preot și episcop nu e mare deosebirea, — că „nu e superioritate, ci o majoritate a virtuții”. Să se pună la mijloc problema succesiunii apostolice: O reprezintă episcopul, sau preotul? — și răspunsul, credem că nu dă prilej de interpretări contradictorii.

Dar să lăsăm teoriile și să ne întrebăm: Pe cine slujim atunci, când criticăm în public pe episcopi — în absența lor, — și cui folosim când facem opoziție hotărârilor Sfântului Sinod?

În toamna anului 1928 am asistat la congresul Asociației generale a clerului în București. La deschiderea congresului a luat parte și I. P. S. Patriarh Miron, pe atunci și Regent; — în cuvântarea sa, ținută cu acest prilej, a cerut ca preoțimea să se solidarizeze, dar să nu lupte contra autorității, la subminarea căreia lucrează curentele anarhice vremii.

Tot atunci saluta congresul și I. P. S. Mitropolit Nicolae, — prin delegatul său, — și îndemna preoțimea să facă obiect de studii și program de lucru din broșura împărțită gratuit congresiștilor „Biserica împotriva concordatului”.

Cine a fost de față, își aduce aminte cât de călduros a fost ovaționat I. P. S. Patriarh și I. P. S. Mitropolit.

Pe urmă, în toiul discuțiilor, nimic nu a răsunat mai tare ca — strigătele împotriva episcopatului, fără a se preciza nimic și fără a ține seamă de cuvintele Patriarhului și ale Mitropolitului.

Congresele din toamna anului 1929 și din 1930 s'au ținut în aceeaș atmosferă „tradițională”.

Nu peste mult a venit la rând bugetul de sacrificiu al țării, în care biserica ortodoxă, dintre toate confesiunile și categoriile de funcțiuni, a fost mai crunt lovită. Am ajuns ca în Ardeal romano-catolicilor, la două eparhii, să li se plătească 16 canonici cu câte 15,550 lei leafă lunară; — greco-catolicilor, la 5 eparhii, să aibă 31 canonici cu câte 17,140 lei lunar; iar biserica ortodoxă, la 5 episcopii, să aibă 15 consilieri, cu leafă lunară de 10,470 lei, din care scăzând reținerile nu se primește la mână nici 6000 lei.

Unde vom ajunge în anii ce vin, dacă în anul acesta protopoplatele ortodoxe din Arhiepiscopia Sibului se reduc la 9; iar cele din mitropolia unită a Blajului se mențin la peste 70?...

În timp ce se făceau aceste operațiuni în bugetul bisericii ortodoxe, o ceată de preoți din capitală umblau în delegații la ministere, — în profitul... cultelor minoritare.

Înainte de a descoperii greșelile celor mai mari, trebuie să dovedim că noi am făcut tot ce trebuia să facem în împrejurările date.

Sântem cu toții contra birocrațismului în biserică. Dar să ne ferim de extreme care ne fac ridicoli.

Cine are nemulțumiri față de anumite fețe bisericesti, să le dea pe față precis și asumându-și răspunderea, dar să nu se spună generalități, să nu se acuze „episcopatul“ fără a cere sancțiuni și dovezi pentru persoane reale și cazuri precise. Pe această cale se face rău serviciu bisericii, și nu se îndreaptă absolut nimic din neajunsurile reprezentanților ei.

Frați preoți și cinstiți părinți, vă trimit această scrisoare, — împreună cu salutarea frățească și creștinească :

Dar vouă și pace tuturor !

Părintele Ilarion.

Cronică rimată. (Răsbunare...)

*Cu a dreptății cumpână în mână,
Porniri omenestil să-i pună frână,
In halna lui solemnă îmbrăcat
Judecătorul stă îngândurat.*

*In fața lui dosar lângă dosar.
Ca două tabare ce'n luptă sar,
Se repezesc s'arate flecare,
Că e curat.... dar cere răsbunare.*

*De ani de zile poartă'n sânul lor
Gânduri rebele, dor răzbunător,
Care ridică din nimica toată,
A stațiilor rele, neagra giouă,*

*Căci iată, ies acuzele o mie,
A răutoșii v e mărturie,
Un labirint de intrigi, prompt, se țese,
Din care adevărul cu greu iese.*

*Cuvinte multe, game prefăcute
Se poartă peste foile tăcute,
Și vorbe moi, gene de lacrimi pline,
Ca a dreptății cumpână, s'o 'ncline,*

*Iar urmele Dreptății să le șteargă,
Cuvântul scapă frâul și aleargă,
Bate câmpul... tot se'ntortocă,
De părul se ridică vraf sub toacă.*

*Dar cumpâna dreptății nu înclină
In fața inumii de rele plină,
Căci sufletele, nobile, curate,
Nici când nu cer să fie răsbunate.*

Tie Flaviu.

Activitate misionară.

Comitetul misionar din Parohia ort. română Cuveșdia și-a început activitatea misionară în anul curent în duminica slăbănogului. La sft. liturgie au fost intercalați la ectenii cu numele toți bolnavii din comună, în număr de 24 persoane. După oficierea sft. liturghii au fost publicați în sft. biserică cu numele toți bolnavii, ceea-ce a produs o deosebită impresie între enoriași. Apoi Comitetul misionar a ținut ședință, desbătându-se mai multe obiecte, între altele: 1. Darea de seamă despre banii încurși cu discul în favorul bolnavilor. S'a dat ajutor lui Pavel Iancu din localitate, orb la vedere de doi ani. Membri comitetului misionar au mai contribuit, la suma încursă, cu altă sumă considerabilă. Au dăruit fruntașul econom Vasile Avrămescu, preotul local și alții. Bolnavul a fost foarte impresionat de ajutorul primit, iar enoriașii din Cuveșdia au promis că vor da ajutoare și la alți bolnavi. Cuveșdia, 12 Martie 1931.

Teodor Marcu
preot

Făptuiri misionare.

Despre orașul Paris se vorbește în general ca despre un loc în care s'a concentrat tot ce are omnia mai rău sub raportul bunei conduite, toate viciile și păcatele veacului nostru decadent. Așa i-a mers vestea. Foarte puțini călători cunosc Parisul în adevărata lui lumină, — Parisul francez, nu locul de întâlnire și de petrecere a tuturor mutrelor decăzute, de pe întreg globul pământesc.

Totuși, oamenii de toată încrederea ne spun că Parisul nu e spoliata și moda care vine și la noi, sub titlul de marfă de Paris. Din contră, el este cu adevărat la înălțimea numelui și a renumelui său, în cele bune. Cetățeanul lui, francezul autohton, muncește cu o stăruință uimitoare și se menține la o înălțime pe care nu o atinge zgomotul și murdăria peregrinilor, cari atât de mult coboară și întunecă falma orașului lumină. Ba ce e mai mult, francezul e un om religios, iar bisericile Parisului totdeauna sunt pline de credincioși.

Că de fapt va fi așa, aducem un caz în care grăesc cifrele. Este vorba de misionarismul creștin, realizat prin mahalalele Parisului, prin părțile, pe cari autorul, care ne transmite datele pe cari le vom cita, le numește „regiuni desmoștenite.“ În aceste regiuni, acțiunea creștină, susținută cu o tenacitate pilduitoare, în câțva ani a realizat progrese uimitoare.

Iată-le. În timp de 5 ani, din 1925 — 1930 în regiunile periferice ale Parisului s'au zidit 52 de biserici și capele, 90 localuri de patronaj (protecțiune a celor slabi, neputincioși), 40 dispensare (localuri în

carl se dau bolnavilor consultațiuni și medicamente gratuite), 12 școli, 8 aziluri, 14 maternități (localuri de adăpost pentru femeile însărcinate), 53 case de locuit, etc. în afară de mii de credincioși, cari au fost găsiți pe calea pierzării și îndrumați pe calea mântuirii.

Aceste rezultate se datoresc în primul rând preoților, în frunte cu vestitul abate Mercier și alții, înzestrați cu multă râvnă, stăruință și răbdare. Devotamentului și spiritului de jertfă a preoților nu a întârziat să se alăture, pe lângă puținul celor săraci, și ajutoarele materiale ale celor avuți. Elementul laic încă nu a lipsit. Studenți și elevi, lucrători de toate branșele, marinari și în general, tot felul de bărbați, feciori, femei și fete au fost angajați în aceasta binecuvântată acțiune misionară.

Un capitol însemnat în aceasta lucrare formează educația și instrucția copiilor, care se face în așa fel încât, după ce vor crește ei, să reprezinte în societate pe adevărații creștini. În ceea ce privește pe „țărani și muncitorii, cari iau drumul spre Paris, pentru a dobândi aci o bună stare materială, ca și plăceri și alte bogății, dobândesc aci, dacă nu au, cu ajutorul providenței divine, darul credinței și adevărata lumină care-i călăuzește în cetatea în care trebuie să locuiască Dumnezeu“...

Iată deci, ce se poate face printr'o muncă stăruitoare, mai ales acolo, unde s'ar crede că e mare stricăciunea. Se cere numai idealism, voință, dorința și hotărârea vie și tenace de a *face* și de a nu le-veni în reverii, cari împreună cu sentimentalismul de ocazie în secolul nostru „mașină“, rămân atât de departe de realitate.

Veacul nostru este un veac al *mișcării și acțiunii*; mișcare repede și acțiune organizată. Cine vrea să se mențină sau să și evolueze, trebuie necondiționat să practice acești doi factori de progres, fără de cari ne izolăm și ne izgonim singuri din ceea ce constituie cuprinsul multiplu și complicat al vieții contemporane.

Dacă Parisul tinde și reușește ca să fie o cetate în care să locuiască Dumnezeu, atunci acest ideal trebuie să ne bucure și încurajeze pe toți, cari suntem chemați și aleși ca să transformăm satele și orașele noastre, în tot atâtea *cetăți a lui Dumnezeu*.

Pr. Il. V. Felea.

Citiți și răspândiți

„Biserica și Școala“

S'au aflat remășițele orașelor Sodoma și Gomorra?

Din *Constantinopol* se anunță:

Conform relatărilor ziarelor de aici, Jesuiții au continuat cu sepăturile de pe lângă confluența *Iordanului*, cu Marea-moartă, pe cari le-au fost început din însărcinarea institutului biblic papal din Roma, obținând atari rezultate, în urma cărora distrugerea orașelor *Sodoma și Gomorra*, — enarată în Biblie, — își primește confirmarea sa istorică. — Astfel a succedat a da de urme și resturi de ale ambelor acestor orașe preistorice, între cari s'au aflat case arse și în interiorul acelor schelete omenești și diferite obiecte de ale economiei casnice. — Un strat de cenușă, care acoperea obiectele acestea aflate, dovedește, cumcă ambele orașe, cari erau situate la o distanță abia de 1½ Kilometru unul de altul, trebuie că de fapt au fost nimicite prin o ploaie de foc. Din nenumăratele obiecte de utilitate se poate concluda cu multă verosimilitate la modul de tralu și la ocupațiunea oamenilor de pe vremurile acelea îndepărtate. — Obiectele desgropate, în cadrul posibilității, vor fi transportate la institutul biblic papal din Roma. Se privește cu multă și viuă interesare la rezultatele de mai departe ale acestor săpături.

Tradus din „*Temesvarer Zeitung* Nr. 221 din 30 Septembrie 1930.

de către:

Nicolae Fizeșlanu

protopop mil. ort. rom. în retr.

INFORMAȚIUNI

Știre personală. Înalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul Ardealului Dr. Nicolae Bălan, a plecat în străinătate pentru a-și căuta de sănătate. Eminentul prelat încă nu este pe deplin vindecat din boala pentru care s'a operat în anii trecuți.

Dorim Înalt Prea S. Sale să revină în țară cât de curând, în deplină sănătate.

Aeroplanul „Ion Ghica“. Este cel dintâi aeroplan românesc care zboară peste ocean. El este proprietatea d-lui Ioan Ghica. Sâmbătă a fost botezat în orașul Los Angeles din America, după legea ortodoxă românească, pe numele stăpânului său, iar Sâmbătă seara a plecat din acest oraș în sbor, luându-și direcția peste Oceanul Atlantic spre Anglia, Germania, Cehoslovacia, cu ținta București.

D-l N. Titulescu, ministrul Țării noastre la Londra, despre ale cărui mari servicii aduse Țării și neamului am scris în mai multe rânduri în această gazetă, zilele acestea a sosit în țară.

Tot ea de către pădure. Sunt cunoscute împrejurările între cari marele cântăreț Grozăvescu fusese răpus de gloanțele soției sale geloase. Se știe apoi că judecata vieneză achitase pe ucigașa marelui cântăreț român. Fosta de tristă memorie „D-na Grozăvescu” nu s'a mulțumit cu achitarea, ci a pornit proces în contra mamei lui Grozăvescu pentru niște ajutoare bănești, în valoare de 11 mii schillingi, date lui Grozăvescu. Judecata a respins cererea fostei soții a regretatului Grozăvescu, iar acum în urmă și Curia a respins cererea pe motivul că soții sunt datori să se ajute unul pe altul.

M. S. Regele Carol al II-lea va vizita Basarabia. La 27 Martie, cu prilejul inaugurării noii linii de drum de fier Chișinău — R. vaca — Căinari, M. S. Regele Carol al II-lea va vizita Basarabia. Pe lângă orașul Chișinău M. S. Regele va mai vizita și alte orașe din provincia noastră.

Vizita M. Sale coincide cu 13 ani dela unirea Basarabiei, 27 Martie 1918.

D-l Profesor Nicolae Iorga a fost decorat de M. S. Regele cu „Cordonul ordinului Ferdinand I”.

Regia plânge. Regia chibriturilor plânge cu sughițuri că consumația chibriturilor a scăzut grozav de tare. Adecă sătenii nu cam cumpără chibrituri fiindcă s'au întors — din pricina scumpirii mereu a chibriturilor — sau întors zic la iască și amnar. Orașenii asemenea se cam feresc de chibriturile Regiei, folosind mașinele de aprins (brichete), fiindcă chibriturile scumpe se vând în cutii umplute numai pe jumătate. Apoi din pricina sărăciei lumea aprinde în vatră focul tot mai rar, iar țigărele și-le aprind unul dela altul, ori cu iașca, ori cu brichete. Și acum regia se gândeste să facă monopol și din brichete și din amnar. Și s'a făcut un plan de lege, care e vorbă să se voteze de deputați și senatori.

Că lumea are dreptate să se ferească de chibrituri, se poate înțelege și din faptul că cu trei lei (cât costă o cutie de chibrituri) cumperi două kgr. porumb, sau un kgr. grâu.

Fetița republicană. Regele Alfons al Spaniei, trecând pe o stradă a orașului Madrid, a auzit pe o fetiță strigând că să trăiască republica. Regele s'a apropiat de fetiță și a întreat-o dacă știe ce e o republică. Și n'a știut răspunde. Regele i-a dat un ban și fetița de bucurie a făgăduit că nu va mai striga trăiască republica.

Banul e mai tare decât republica.

Ortodoxi și Uniți. Din numărătoarea ce s'a făcut în 29 Ianuar a. c s'a constatat că, în țara noastră sunt cu totul 13 milioane și 800 mil ortodoxi și un milion 100 mil uniți greco-catolici. Toată lumea românească dorește ca peste puțin timp să fim toți ortodoxi.

Cea mai mare biserică. În insula Tinos din Grecia se va zidi cea mai mare biserică din întreaga lume. Aci se află icoana Maicei Domnului făcătoare de minuni, — cu ajutorul căreia fostul rege al Greciei s'a făcut sănătos de o boală, căreia doctorii nu i-au putut face nimic. Biserica va avea 150 m. lungime, 150 m. lățime și 150 m. înălțime. Va fi de marmoră verde; va avea 100 de porți de marmoră, 10 rânduri (etaje) și 8 ascensori (mașini de suit rândurile de sus). În această biserică vor încăpea 100.000 de oameni.

După socotelle făcute, ea va costa cam 1 miliard 100 milioane lei. La ridicarea ei se va lucra 10 ani de zile sau poate și mai mult.

Vârsta copacilor. Oamenii învățați au socotit până și anti copacilor. Așa moliftul ajunge până la 700 ani, bradul 425 ani, stejarul 300 ani, fagul 245 ani. Între 100 și 120 ani trăiesc frasinul, mestecănușul și ulmul.

Satul orbilor. În țara Mexicului este un sat anume Titlepec — care este locuit numai de orbi. Casele lor sunt fără ferestre, pentru că nici nu le-ar folosi — ei neputând să se bucure de vederea luminei. Trăiesc în mare sărăcie și umblă de colo până colo cu ajutorul brațelor lungi — cu care dibuesc lucrurile și cu ajutorul petricelelor ce port în buzunare, de numără casele, sau anume semne — până ajung la locuința lor. — Se crede că orbirea le-ar fi pricinuită de niște musculițe, care sunt în număr foarte mare prin aceste locuri.

Iată oamenii cu adevărat nefericiți. Și prin țara noastră avem o sumă de orbi. Aceștia însă văd cu ochii. Ei sunt orbi numai la minte și la inimă. Musculițele cari aduc asemenea orbire sunt păcatele. Nenorocirea se simte din viața aceasta, — dar ea se va simți mai greu în viața viitoare.

Strigăt de ajutor din Rusia. Muncitorii, țărani și funcționarii din întreaga Rusie cer cu lacrimi în ochi ajutorul Europei împotriva cărmuirii bolșevice.

Gazetele franceze din Elveția, publică acest strigăt de ajutor.

Pentru biserică dela Spitalul județean. Biserica românească dela Spitalul județean, care a ajuns în mâinile Românilor în anul 1925, încă nu are iconostas. P. S. Sa părintele Episcop Grigorie și conducătorii parohiei dela Spitalele din Arad, au făcut în scopul acesta apel la diferite corporațiuni și autorități. Cea dintâi corporațiune care a luat inițiativa că biserică unde își găsesc mângăere mulți bolnavi și creștini din Arad — să aibă aspect românesc, este Reuniunea Femellor Românilor din Arad, condusă de Ilustra doamnă Eugenia C. Pop. Aceasta Reuniune compuse de cele mai agile membre aranjează Duminecă în 22 Martie c. la 6 oare d. m., în sala prefecturii din Arad, o convenire, unde se va servi un ceaiu oaspeților. Prețul de intrare 40 lei de persoană. Venitul este destinat pentru biserică dela Spitalul județean.

O carte de valoare cu preț redus. Valoroasa carte: „O mie de pilde pentru viața creștină” scrisă de P. Sf. Episcop Grigorie, în colaborare cu profesorii Nicolae și Gheorghe Popovici, se vinde de azi înainte cu preț scăzut. Prețul s'a redus dela 200 lei la 150 lei. Prea Cucernicii Preoți sunt invitați deci a recomanda intelectualilor această carte, care să nu lipsească din nici o casă românească.

4—8

Să îmbrățișăm meseriile.

Știut este că bună starea economică a unei Țări, atârână și dela gradul de cultură și iscusință profesională a clasei de mijloc. Industria Țării noastre încă n'a ajuns la gradul de dezvoltare, în raport cu celelalte state. Și tocmai pentru că recrutarea meseriașilor de mâne nu e problemă grea, fiindcă avem Căminuri de ucenici, unde să asigură copiilor educație religioasă, morală, culturală și națională, apelez la oți acei cari doresc propășirea iubitei noastre Patrii, să facă propagandă pt. îmbrățișarea meseriilor.

În Căminul Municipiului Arad sunt 10 locuri vacante pt. ucenici.

Doritorii să se adreseze Direcțiunii Căminului de Ucenici, Calea Victoriei.

Arad, la 9 Martie 1931.

L. Dublea
director.

Aviz.

Absolvenții Liceului din Beluș, jud. Bihor, din promoția 1880—81 sunt rugați a-mi comunica adresa pentru a ne înțelege când? unde? și cum? să iubim 50 de ani dela depunerea maturității, adică tinerii de atunci, să facem o întâlnire bătrânească după o jumătate de veac dela despărțirea noastră.

Șiria, luna Martie 1931.

Vasile Popoviciu
paroch ort. rom.

NOTĂ. Toate ziarele sunt rugate, să binevoiască a publica acest aviz, cu atât mai vărtos, că absolvenții de atunci sunt răsăriți pe întreg teritoriul Țării Românești.

Mulțumiri publice.

Credinciosul Aurel Văgălău, notar în Iratoșul, și soția Rozalia, au dăruit pentru împodobirea sf. Biserici din Iratoșul un rând de ornate preoțești luminoase.

Credinciosul Gheorghe Roșca comerciant și soția Ana au dăruit spre împodobirea sf. Biserici din Iratoșul o perdea pentru sf. Altar.

Bunul Dumnezeu să primească și să reverse, asupra bunilor creștini dăruitorii, Darul Său cel Ceresc.

În numele Cons. parohial
I. Crișan, preot.

BIBLIOGRAFIE.

A apărut în 1931

Credința Care Lucrează

De P. Sf. Sa Grigorie Episcopul Aradului.

O carte de 100 pagini, cuprinzând chemări către laici și clerici.

Cercetătorii vieții noastre bisericesti ortodoxe vor găsi aici bogat material pentru apostolatul laic în biserică. Azi, în zodia masselor, laicii trebuesc atrași tot mai mult în sfera de activitate a Bisericii. Cartea arată întreg terenul de muncă al laicilor, aducând argumente și îndemnuri neprețuite. În mijlocul lăncezelei de azi, ea este nu numai un stimulent spre optimism și cooperare cu forțe organizate, dar și un îndrumător al preoților în activitatea pastorală. Este de dorit ca preoșimea să o răspândească cât mai mult între intelectuali, spre a-i câștiga pentru opera mântuirii, mai ales că alte confesiuni din țară se razimă pe munca misionară a tuturor forțelor. Citind această lucrare, fiecare preot își va potența zelul.

Cartea aceasta a P. Sf. Episcop Grigorie era absolut necesară spre a îndemna pe laici și preoți la apostolatul faptelor și organizărilor întemeiate pe muncă conștientă ortodoxă.

Prețul 30 lei exemplarul. De vânzare la Librăria Diecezană Arad, Pavel Suru, Cartea Românească din București și la diferite librării eparhiale.

4—6

Dr. Nicodim Mihaș: Canoanele Bisericii ortodoxe, însoțite de comentarii. Vol I, Partea II (Canoanele sinoadelor ecumenice). Traducere făcută de Uroș Kovințci protiereul ortodox sârbesc al Aradului și Dr. Nicolae Popovici profesor la Academia teologică din Arad. Pag. 574. Tiparul Tipografiei diecezane din Arad. Prețul 300 Lei.

În Biserica noastră se simțea mult trebuința de a avea o bună traducere a canoanelor în vigoare și o interpretare a lor, care să stea la nivelul științei teologice de astăzi. Traducătorii lucrării prezente, după ce

În anul trecut ne-au dat în partea I din vol. I *canoanele apostolice*, acum, prin publicarea părții a doua din acelaș volum, ne dau textul tuturor *canoanelor sinoadelor ecumenice*. Traducerea este făcută într-o limbă clară, lipsită de obscuritățile din traduceri mari vechi. La fiecare canon sunt arătate și canoanele paralele, cari tratează despre aceeaș chestiune canonică și apoi urmează tălmăcirile amănunțite ale lui Mîlaș, cari lămuresc detaliat chestiunile din toate punctele de vedere, cu referire atât la literatura teologică răsăriteană, cât și la cea apuseană. Indexul detaliat despre toate materiile și numirile cuprinse în întreg volumul prim, care este pus la sfârșitul cărții, ușurează foarte mult întrebunțarea cărții și găsirea tuturor chestiunilor canonic cuprinse în canoanele apostolice și în canoanele sinoadelor ecumenice.

Cartea aceasta va fi de mare folos practic și teoretic pentru clerul nostru, cât și pentru toți cei doresc să cunoască și să aprofundeze adevărata concepție de viață a Bisericii ortodoxe răsăritene. Se poate comanda la *Librăria Diecezană din Arad*, precum și la alte librării din țară, trimițându-se pe lângă preț și 10 Lei pentru porto.

Onoratele Redacții ale revistelor, cari au binevoit să publice bibliografia prezentă sau altă recenzie asupra cărții „Canoanele Bisericii ort...”, sunt rugate a ne trimite un exemplar din numărul respectiv.

Librăria Diecezană ort. rom. în Arad.

Parohii vacante.

Conform rezoluțiunii Vener. Consiliu eparhial ort. român din Arad No. 191/931, se publică concurs pentru îndeplinirea parohiei vacante din comuna Măderat, protopopiatul Șriei, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în organul eparhial „Biserica și Școala.”

Venitele parohiei sunt:

1. Folosința seslei parohiale în extenziunea ei de 32 jug. cad.
2. Folosința grădinei parohiale.
3. Stolele și birul legal, care se ia în concurs din oficiu.
4. Intregirea dotației preoțești dela Stat, pe care parohia nu o asigură.

Alesul va suporta toate impozitele după beneficiul preoțesc și va catehiza elevii școlilor primare din loc, fără nici o remunerațiune dela comună bisericască. Va predica de câte ori va fi la rând în serviciul divin.

Parohia este de **clasa primă**. La concurs se admit numai reflectanți cu cvalificațiune pentru parohii de clasa primă.

Cererile de concurs, însoțite cu documentele ne-

cesare și adresate Consiliului parohial ort. rom. din Măderat, se vor înainta în termenul concursului — Oficiului protopopesc ort. român din Șria, județul Arad; iar concurenții — conform §-lui 33 al Regulamentului pentru parohii — se vor prezenta în sf. biserică din Măderat pentru a arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie.

Concurenții din alte Eparhii vor anexa la cererea de concurs și aprobarea Pr. Sf. Sale Părintelui Episcop Eparhial de a putea concura la această parohie. Măderat, 14 Decembrie 1930.

Consiliul parohial ort. rom.

În înțelegere cu: *Mihailu Luca* protopop.

—□—

2—3

Pentru îndeplinirea parohiei, devenită vacantă prin încetarea din viață a preotului Ioan Plavoșin din Timișoara Pr. Mihailu (Mehala), se publică concurs cu termen de 30 de zile, socotite dela prima apariție în organul diecezan „Biserica și Școala.”

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Una sesie parohială constătătoare din 32 jugh. pământ arabil.
2. Birul legal.
3. Stolele legale.
4. Intregirea dotației preoțești dela Stat.

Preotul ales va suporta toate impozitele după beneficiul din parohie. Va servi și va predica regulat în sf. Biserică, când va fi cu rândul, iar la sărbătorile mari preoții vor servi împreună. Va catehiza la școala primară și cea de ucenici fără altă remunerație din partea parohiei.

Preotul ales se obligă mai departe a respecta decizia consiliului parohial dela 22 Februarie 1931 din Timișoara-Pr. Mihailu (Mehala), privitoare la arondarea din nou a parohiilor pentru eliminarea disproporției numerice de case și familii, ce există de prezent între cele două parohii.

Parohia fiind de clasa primă, dela recurenți se cere să aibă cvalificațiunea regulamentară. 8 clase liceale și bacalaureat și cvalificațiune preoțească de clasa primă.

Cel doritor a compete la acest post, se vor prezenta, în cutare Duminică sau sărbătoare, în sf. Biserică din comuna Timișoara-Pr. Mihailu (Mehala), spre a-și arăta destoinicia în cele rituale și oratorie, conformându-se strict §-lui 33 din Regulamentul pentru parohii, iar cererile însoțite de anexele necesare, adresate consiliului parohial din Timișoara-Pr. Mihailu (Mehala), le vor înainta în termenul concursului oficiului protopopesc ort. român din Timișoara.

Cel din altă dieceză vor cere prealabil Binecuvântarea Prea Sf. Sale Părintelui Episcop diecezan, spre a putea recurge.

Timișoara-Pr. Mihailu (Mehala), din ședința consiliului parohial, ținută la 1 Martie 1931.

În înțelegere cu *Dr. Patrachie Tiucra* m. p. protopopul Timișorilor.

2—3

Redactor responsabil: SIMION STANA.